

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 45. Papa Romam munit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sedes depositorum quatuor alios (*) ordinari præcepit, cumque satis intelligeret, Archiepiscopum Turonensem hos consecrare recusaturum, & ne quidem in Britanniam venturum, ne Regem Carolum offensum haberet, tres novas Sedes Episcopales, antea Monasteria, nempe Dolæ, Brioci & Trecurii erexit, Episcopum Dolensem Metropolitanum esse voluit, & sic Britanniam a Diocesi Turonensi avulsit. Rebus Ecclesiasticis ita compositis ab his septem Episcopis Dolæ suo arbitrio Rex unctus & inauguratus est. Exinde tres novi Episcopatus semper steterunt, & Dola jure & auctoritate Ecclesiæ Metropolitanæ per annos trecentos eminuit.

Sæculum IX.
A. C. 848.

§. XLV.

Papa Romam munit.

Hæc anno circiter octingentesimo quadragesimo octavo agebantur. At eodem anno Pontificatus sui secundo Leo Papa S. Petri Ecclesiam muro cingere cœpit. Totius Civitatis Romanæ nobiles viros rapinas a Saracenis impune

Anast. in
Leon. to. 8.
Conc. p. 17.

H h 2

avectas

(*) Ex Fleurii narratione non satis apparet, a quibus hos alios Episcopos ordinari præceperit, an a depositis vel aliunde accersitis. Sed neque in ipso fonte, scilicet in Actis Benedicti. vit. S. Coyvoionis istud elarius indicatur.

Sæculum IX. auctas impatientissime dolentes & in futu-
A. C. 848. tura tempora pejora metuentes Leo bene sperare jussit, constituitque propositum a Leone III. Prædecessore suo conceptum exequi; ille enim novam civitatem apud Basilicam S. Petri jactis fundamentis condere aggressus fuerat. Cum hac de re Leo IV. Lothario Imperatori scripsisset, is consilium optimum lætissimum approbavit, hortatusque est Papam, ut tanto operi manum strenue admo-
 ret, in subsidium tam suo quam Regum fratrum suorum nomine non exigua pecuniæ vi transmissa. Papa accepto Imperatoris responso Romanos ad deliberandum de re tantæ molis convocat. Statutum, ut ex omnibus civitatibus Reipublicæ subjectis & ex Monasteriis artifices advocarentur, ut per vices maximo operi instarent. Quatuor annorum spatio ædificium perfectum est, Papa cura continua utilissimæ rei invigilante; nam tempus omne quod ab officiis spiritualibus supererat, huic negotio dabat, nec frigore ventis pluviisque retardari se patiebatur, quin ipse inspiceret, an opus satis promoveretur.

Anast. p. 10. Eodem tempore, scilicet, Indictione duodecima, quæ hoc anno octingentesimo quadragesimo octavo inibat, Papa ipsius urbis mœnia vetustate collapsa reparabat. Portas restauravit, & turres quindecim

decim a fundamentis extruxit, sæpissime
 jam equo vectus, jam pedibus, opus in-
 visens. Præter alia turren duas super
 Tiberim prope portam, qua ad portum
 Romanum exitur, eduxit, præparavitque
 catenas, quibus objectis etiam parvæ ho-
 stium naviculæ prohiberi possent. Per
 multa etiam Sanctorum corpora, quo se-
 curius servarentur, in urbem transtulit.

Anno sequente octingentesimo qua-
 dragesimo nono, Indictione duodecima,
 Saraceni Tozaram in Sardinia appulsi,
 inde solvunt in portum Romanum vela
 facturi. Romanis maxima consternatio-
 ne trepidantibus, Neapolitani, Amal-
 phini & Cajetenses conscensis navibus
 Ostiam devehuntur, unde missis ad Pa-
 pam nunciis significari jubent, ad præ-
 standum celeriter auxilium & adversus
 Saracenos dimicandum se advenisse. Pa-
 pa quo eorum fidem exploraret, rogat,
 ut Legatos Romam mitterent. Tum cun-
 ctorum Dux nomine Cæsarius, Sergii Mi-
 litia Magistri filius, cum paucis sociis Ro-
 mam venit, & quæ per suos nunciaverat,
 coram Pontifice rata esse affirmat. Er-
 go Papa pluribus armatorum cohortibus
 stipatus Ostiam se confert, ut affectus,
 quo Neapolitanos complectebatur, pate-
 ret. Illi Pontificis pedes exosculati ro-
 gant, ut sibi sua manu Sacram Commu-
 nionem præberet, & ad ineundum forti-

Sæculum IX.
 A. C. 849.

p. 12.

Hh 3

ter

Sæculum IX.
A. C. 849.

ter prælium firmaret. Itaque Papa inter publicas supplicationes ad Ecclesiam S. Auræ omnes deducit, ubi genibus flexis Oratione illius temporis adjunctis conveniente super eos pronunciata, & celebrata Missa, eunctos Corpore Domini nostri communit. Altera die, cum Papa inde discessisset, adsunt Saraceni triremibus permultis advecti, quos dum Neapolitani strenue invadunt, superveniens turbo pugnantem dirimit. Saraceni partem plurimam fluctibus obruti. Multi in Insulis, fame jam prope exanimis, interfecti, non nulli ad terrorem e furca prope urbem Portuensem suspensi, non pauci Romam perducti ad diversa opera & imprimis ad extruenda mœnia, quibus Papa Vaticanum cinxit, manus commodare jussi sunt.

§. XLVI.

Rerum in Hispania conspectus.

Sup. lib.
XLIV.

§. 49.

Sebast. Sal-
mant. p. 53.

Sub illa tempora Cordubæ, quæ Musulmannorum in Hispania Metropolis erat, Barbari melioris partis vastissimi Regni Domini Christianos persequebantur. Ceteræ Hispaniarum Provinciis Principibus Christianis parebant. Alphonso Casto, Rege Asturiæ, postquam annis quinquaginta regnasset, anno octingentesimo quadragésimo secundo, Aera octingentesima octogésima, fatis functo

Rami